

24 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΝΔΡΕΑ ΡΩΤΗ,

Εφεσείων,

ν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6171).

Νομική αρωγή — Αίτημα για χορήγηση νομικής αρωγής βάσει του Άρθρου 64 του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 — Διακριτική ευχέρεια — Ενδιάμεση απόφαση — Εφαρμοστέες αρχές.

Έφεση — Το αντικείμενο ποινικής έφεσης προσδιορίζεται διεξοδικά στον περί Ποινικής Δικονομίας Νόμο, Κεφ. 155. 5

Το αίτημα για νομική αρωγή υποβλήθηκε μετά την άρνηση των κατηγοριών τις οποίες αντιμετώπιζε ο εφεσείων. Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα μετά από σύντομη διερεύνηση των προσωπικών συνθηκών του εφεσείοντα. 10

Ο εφεσείων ισχυρίστηκε στην έφεση που καταχώρησε κατά της πιο πάνω ενδιάμεσης απόφασης ότι η απόφαση είναι εσφαλμένη και ότι απολύγει σε στέρηση του δικαιώματος που παρέχεται σ' αυτόν δυνάμει του Άρθρου 30.3(δ) του Συντάγματος. 15

Οι εφεσιβλήτοι υπέβαλαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ενδιάμεσο χαρακτήρα και γι' αυτό δεν υπόκειται σε έφεση. 20

Το Εφετείο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι όντως η απόφαση η οποία προσβάλλεται δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έφεσης. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο εφεσείων μένει χωρίς θεραπεία. Όπως και κάθε άλλη ενδιάμεση απόφαση η οποία επενεργεί στο αποτέλεσμα και άπτεται των θεσμίων της δίκαιης δίχης, μπορεί να προβληθεί ως λόγος για την ακύρωση εφέσιμης απόφασης. 25

Επίσης το Εφετείο παρατήρησε ότι είναι αναγκαία η διερεύνηση αιτήματος βάσει του Άρθρου 64 του Κεφ. 155 ούτως ώστε να διαφανούν τα κρίσιμα γεγονότα για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου.

5

Η έφεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

10

Κυριάκου ν. Δήμου Έγκωμης (1992) 2 Α.Α.Δ. 414,

Attorney-General ν. Georghίου (1984) 2 C.L.R. 251,

Χάσικος και Άλλοι ν. Χαραλαμπίδη (1990) 1 Α.Α.Δ. 389,

15

Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Λαζαρίδη και Άλλου (1992) 2 Α.Α.Δ. 8,

Attorney-General ν. Pouris and Others (1979) 2 C.L.R. 15,

20

Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ερμογένους και Άλλων (1990) 2 Α.Α.Δ. 459.

Έφεση.

25

Έφεση εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, Παμπιλλής, Α.Ε.Δ., ημερομηνίας 17 Μαΐου 1996 με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του κατηγορούμενου για τη χορήγηση νομικής αρωγής βάσει του Άρθρου 64 του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155.

30

Γ. Καζαντζής, για τον Εφeseίοντα.

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος' της Δημοκρατίας, εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα, για τους Εφeseίβλητους.

35

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π.

40

ΠΙΚΗΣ, Π.: Το αντικείμενο της έφεσης είναι απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, βάσει της οποίας απορρίφθηκε αίτημα του εφeseίοντα για τη χορήγηση νομικής αρωγής βάσει του Άρθρου 64 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, ΚΕΦ. 155. Το αίτημα υποβλήθηκε μετά την άρνηση των κατηγοριών, τις οποίες ο εφeseίων αντιμετωπίζει για τα αδικήματά της:-

- (α) Συμπλοκής και
(β) Πρόκλησης ανησυχίας.

Το Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα, μετά από σύντομη διερεύνηση των προσωπικών συνθηκών του εφεσείοντα, μέσω ερωτήσεων τις οποίες του υπέβαλε. Προέκυψε ότι ο εφεσείων είναι στρατιώτης, τέκνον ιδιοκτήτη ψαραγοράς και ότι έχει δύο αδέρφια. Μετά τη συλλογή αυτών των στοιχείων, το Δικαστήριο αποφάσισε: «Εν όψει αυτού του γεγονότος το αίτημα διορισμού δικηγόρου από την Δημοκρατία απορρίπτεται.» Προφανώς, το γεγονός στο οποίο αναφέρεται ήταν το επάγγελμα του πατέρα του εφεσείοντα. 5 10

Ο εφεσείων προσβάλλει την απόφαση ως εσφαλμένη και ανυπόστατη, απολήγουσα σε στέρηση του δικαιώματος για την παροχή νομικής αρωγής για την υπεράσπισή του, το οποίο κατοχυρώνεται στο Άρθρο 30.3 (δ) του Συντάγματος. Η έρευνα ως προς τις οικονομικές συνθήκες και τη δυνατότητα του εφεσείοντα να αντιμετωπίσει τη δαπάνη για το διορισμό δικηγόρου επικρίθηκε ως ατελέσφορος. 15

Οι εφεσίβλητοι ενίστανται στο παραδεκτό της έφεσης. Υπέβαλαν ότι η απόφαση η οποία προσβάλλεται έχει ενδιάμεσο χαρακτήρα, δεν είναι καθοριστική για την ποινική ευθύνη του εφεσείοντα και, συνεπώς, δεν υπόκειται σε έφεση. Προς υποστήριξη των θέσεων τους, επικαλέστηκαν την απόφαση στην *Κυριάκου ν. Δήμου Έγκωμης* (1992) 2 Α.Α.Δ. 414, όπου διαπιστώνεται, μετά από ενδελεχή ανάλυση των σχετικών συνταγματικών και νομοθετικών διατάξεων, ότι δε χωρεί έφεση εναντίον ενδιάμεσης απόφασης ποινικού δικαστηρίου. Επισημαίνεται, όπως και σε προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου - (βλ., μεταξύ άλλων, *Attorney-General v. Georghiou* (1984) 2 C.L.R. 251), ότι το Σύνταγμα δεν κατοχυρώνει δικαίωμα έφεσης. Υποδεικνύεται ότι το δικαίωμα πηγάζει από τις διατάξεις του Άρθρου 25(2) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960, (Ν. 14/60). Το δικαίωμα έφεσης, το οποίο παρέχεται, συναρτάται και τελεί υπό την αίρεση των προνοιών του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, ΚΕΦ. 155, που περιορίζουν το αντικείμενο της έφεσης σε αποφάσεις καθοριστικές για την ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου και την τιμωρία του, σε περίπτωση καταδίκης. (Ως προς το αντικείμενο της πολιτικής έφεσης, αναφορά μπορεί να γίνει, παρενθετικά, στη *Χάσιος και Άλλοι ν. Χαράλαμπίδη* (1990) 1 Α.Α.Δ. 389). 20 25 30 35 40

Στην απόφαση *Γεν. Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Λαζαρίδη και Άλλου* (1992) 2 Α.Α.Δ. 8, κρίθηκε από την Ολομέλεια, με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, ότι το αντικείμενο ποινικής έφεσης

προσδιορίζεται διεξοδικά στο ΚΕΦ. 155 - (βλ., επίσης, *Attorney-General v. Pouris and Others* (1979) 2 C.L.R. 15. *Λημοκρατία ν. Ερμολόγους και Άλλων* (1990) 2 Α.Α.Δ. 459.

- 5 Διαπιστώνουμε ότι η απόφαση η οποία προσβάλλεται δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο έφεσης. Αυτό δε σημαίνει, όπως υποδείξαμε στο δικηγόρο του εφεσείοντα κατά τη συζήτηση της έφεσης, ότι ο εφεσείων μένει χωρίς θεραπεία. Όπως και κάθε άλλη ενδιάμεση απόφαση, η οποία επενεργεί στο αποτέλεσμα και άπτεται των θεσμίων της δικαίας δίκης, μπορεί να προβληθεί ως λόγος για την ακύρωση εφέσιμης απόφασης.
- 10

- Εν όψει της κατάληξής μας, δε θα ασχοληθούμε με την ουσία του θέματος. Το θεωρούμε δικαιολογημένο, όμως, να παρατηρήσουμε ότι αίτημα για τη χορήγηση νομικής αρωγής, βάσει του Άρθρου 64, πρέπει να διερευνάται στην έκταση που είναι αναγκαίο, ώστε να διαφαίνονται τα κρίσιμα γεγονότα για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου.
- 15

- 20 Στην προκείμενη περίπτωση, η έρευνα του Δικαστηρίου στο θέμα αυτό, δε φαίνεται να υπήρξε εξαντλητική. Η παρατήρηση αυτή γίνεται και σε συνάρτηση με το γεγονός ότι τα στοιχεία τα οποία έθεσε ο εφεσείων με την αίτησή του, για τη χορήγηση νομικής αρωγής, δεν ήταν αρκούντως διαφωτιστικά.

25

Η έφεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Η έφεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη.